

Сон (1893)

Грабовський Павло Арсенович

Зелений гай, пахуче поле
В тюрмі приснилися мені,
І луг широкий, наче море,
І тихий сум по кружині.

Садок приснився коло хати,
Весела літяна пора;
А в хаті... там змудилась мати,
Ізнутьгувалася сестра.

Поблідло личко, згаслі очі,
Надія вмерла, стан зігнувсь...
І я заплакав опівночі
І, гірко плачучи, проснувсь.

1893

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hrabovskyi_pavlo_arsenovych/son